

taj može shvatiti koliki je to posao, pogotovo na jeziku na kojem do tada nije takvog udžbenika bilo. U toliko je to neobično važan događaj za razvoj geodetske struke u Makedoniji, a naravno i za razvoj geodetske nauke i stručne terminologije na makedonskom jeziku.

Za doktorsku dizertaciju izabrao je Ing Lazarov temu, koja je najbliža aktuelnim naučnim i stručnim potrebama u sredini u kojoj djeluje. Većina građevinarskih i arhitektonskih projektiranja studiraju se i razrađuju na geodetskim planovima. Za inženjersku praksu i potrebe projektiranja veliko značenje ima poznavanje realne tačnosti mjerenja linearnih, površinskih i visinskih elemenata grafički sa plana. Ova pitanja nisu u našoj literaturi razmatrana na osnovu naših rezultata terenskih mjerenja i naših standardnih proizvoda nove katastarske izmjere, planova krupnih mjerila, pogotovo u tolikom obimu. Kandidat je ispitivao grafičku tačnost spomenutih elemenata na planovima 1:2500, 1:1000 i 1:500.

Na osnovu komparacije sa neposredno mjerenim veličinama ili veličinama dobivenim analitički iz podataka mjerenja. Obavljen je veoma opsežan istraživački rad, skopčan sa terenskim mjerenjima, te mjerenjima i računa-

njima u birou. Uzevši u obzir sve elemente koji utiču na grafičku tačnost linearnih elemenata na planovima autor je došao do zaključka da je prosječna tačnost linearnih mjerenja na originalima planova spomenutih mjerila $\pm 0,05\text{mm}$. Tolerancija bi prema tome bila 0.15 mm u mjerilu plana.

Rezultati ispitivanja visinskih elemenata dali su prosječno odstupanje od $\pm 18\text{cm}$. Ovi podaci su svakako od značaja ne samo za mogućnost korištenja katastarskih planova za potrebe inženjerskih projektiranja, nego za primjenu adekvatnih metoda terestričkih mjerenja i izrade geodetskih podloga za različita inženjerska projektiranja, prema potrebama njihove tačnosti.

Komisija za ocjenu disertacione radnje ustanovila je da je kandidat obavio veoma opsežan naučno-istraživački rad i da radnja predstavlja vrijedan doprinos ovom području geodetske nauke i prakse, na osnovu čega je pozitivno ocijenila.

Ing. Lazarov je obranu svoje disertacije uspješno obavio pred velikim stručnim auditorijem u velikoj dvorani Tehničkog Fakulteta u Skopju. Primio je brojna čestitanja. Tome se pridružuje i redakcija Geodetskog lista, a nadamo se i brojne kolege koji ga poznaju. M. J.

IN MEMORIAM

VELAN
JOSIP
geodeta

Dana 19. jula 1964. godine umro je posle teške bolesti Josip Velan geodeta, službenik Zavoda za fotogrametriju u Beogradu.

Drug Velan Josip rođen je 1910. god. u Pazinu — Istra. Kao dečak od 12 godina napušta rodni kraj, koji je tada bio pod terorom fašizma i dolazi u Jugoslaviju.

Skolovao se u Karlovcu i Zagrebu, gdje je završio geodetsku školu. Po završenom školovanju radio je na novom

premeru u mnogim mestima Srbije, ističući se uvek svojim zalaganjem i izvanrednim stručnim znanjem. Isticao se divnim osobinama i vrlinama pravog čoveka, zbog čega je bio cenjen od svih drugova i poznanika i zbog ovih osobina i svog ispravnog stava u životu bio je primljen u članstvo KPJ krajem 1944. godine.

Od 1945. godine radio je na raznim dužnostima u Zavodu za fotogrametriju, a poslednjih godina na triangulaciji I reda gde se isticao svojim nesebičnim zalaganjem.

I kada mu se približio zasluženi odmor posle 35 godina teških terenskih radova došla je iznenada surova bolest i otrgla ga iz naše sredine.

I kao da je imao predosećaj da mu je došao kraj, vratio se u svoj rodni kraj gde je uz skromne počasti i sahranjen.

Smrću druga Velana Josipa naše društvo izgubilo je odličnog geodetskog stručnjaka iskrenog druga i primernog radnika.

Zavod za fotogrametriju Beograd

IN MEMORIAM

MURTO
PRCONJIĆ,
geodeta

6. X 1964. godine umro je nakon duge i teške bolesti kolega Murto Prconjić. Rođen je 1911. godine u Baru, gdje je učio gimnaziju, a Geodetski odsjek završava 1933. godine u Beogradu. Prije rata službovao je na novom premjeru u mnogim srezovima Srbije. Posle učesća u kratkom ratu i kapitulacije 1941. godine prebacuje se u rodni kraj. Kao lijevo orjentisan prije rata, sada ovde dolazi do izražaja njegove napredne ideje i on aktivno učestvuje u NOB-u. Učestvuje kao organizovan pozadinski radnik na mnogim važnim i rizičnim zadacima koji su služili kao spona fronta i pozadine. Kad je osjetio da mu je neprijatelj za petama odlazi sa puškom u šumu gdje menja način borbe. U oslobođenoj domovini stiže veliko poverenje narodne vlasti u kojoj i sam

učestvuje ne odvajajući se od svoje struke. Prvo u Titogradu, Građevinskom birou kratko vrijeme a potom dvije godine kao direktor projektanskog zavoda u Hercegovom. Zatim na Izgradnji Željezare »Boris Kidrič« u Nikšiću, čiju je izgradnju pratio od početka do kraja, gdje njegovo bogato iskustvo dolazi do primene u izvanrednoj delikatnoj geodetskoj praksi. Ovdje je i začeo svoju neizlječivu bolest koja će ga sve više pritiskivati do smrti. Iako slaba zdravilja nastavlja sa radom u Građevinskom preduzeću »Crna Gora« na svim objektima hidrosistema »Gornja Zeta« u Nikšiću, gdje uporedno učestvuje u organima samoupravljanja, čiji je poznati objektivni stav i pogodnost saradnje mnogo značio za kolektiv. Sasvim onemoćao povlači se u rodni kraj, da bi u primorskoj klimi našao leka, a ne ostupajući od fronta rada preuzima dužnost šefa Ureda za katastar u Baru. Za njega je rad bio uvek velika i časna društvena obaveza, tako da je posljednje atome snage utrošio na njemu.

Još jedan primjer kolega, drug, patriota, graditelj socijalizma i plemeniti duh odlazi iz naših redova, istrošen teškim životom od rane mladosti, napornim predratnim radom, još težim životom i borbom u toku rata i možda najtežim periodom posleratne izgradnje.